

מסורת הש"ס

א) נעונון ט: גיטין ד.ג.
ב) נעונון ט: שבת קל.
ג) יומא ט. קדושין ג.
ד) שבת ט.
ה) בבבא מצ. ט.
ו) בבבא מצ. ט.
ז) בבבא מצ. ט.
ח) בבבא מצ. ט.
ט) בבבא מצ. ט.
י) בבבא מצ. ט.

גליון הש"ס

תוס' ד"ה סופגא וכו'
היכא דפסחה עיני
היכא דפסחה עיני
היכא דפסחה עיני

הנהגות הב"ח

א) תוס' ד"ה מומא וכו'
כ"י בתרא דערבין גבי
כ"י בתרא דערבין גבי
כ"י בתרא דערבין גבי

מוסף רש"י

ובתרא אליבא דר'
עקיבא. ממנו קבלו
ועיניהו ד. יצא עבר
שאין לו אחוה. עם
יראל. שלט על כסל.
ליא עבר אין לו אחוה
שנתר בחמתו ואלת
חיו. דמתי עם המור.
זה שמשו: י"ג פ"ט ע"ג
בבבא מצ. אדורי הוא
במצות. כל מה שאלת
חיבת בה עבר חייב בה.
גמר לה לה משלה. וכו'.
דבר הלמד מענינו. זה
שחוק סתם ואין לו ענין
מה מדבר. הי' לתנו
מענינו (חזירי ק"ו) דבר
סתם שאין ענינו בו מה
מדבר. הי' לתנו מה
פעם שנכתב בו חז"ל
הענין מירי' עם סתם.

אלו הן הנחנקין פרק עשירי סנהדרין

פ.ו.

פ.ו. מונמצא בידו קא אפינא. * חומא דכסוטה פ' עגלה ערופה
(דף מה): דרשין כי ימצא חלל פרט למאי ופטרינן
עיר שרונה עובדי כוכבים וי"ל דהסח כתיב באלמה והוי כמו בידו
דהכא ואכתי קסה דדרשין כפ' בתרא דערבין (דף ל:): גבי בני עיר

תני תנא קמיה דרב ששת א"ל אני שונה רבי
שמעון אומר מאחיו עד שיוציאו מרשות
אחיו ואת אמרת חייב *תני פטור מאי קושיא
דילמא הא ר"ש הא רבנן לא ס"ד דאמר ר'
יוחנן *סתם מתני' ר' מאיר סתם תוספתא ר'
נחמיה *סתם ספרא רבי יהודה סתם ספרי
ר"ש וכו'הו אליבא דר"ע: הגונב בנו: מאי
טעמא דרבנן אמר אביי דאמר קרא יבי
ימצא פרט למצוי א"ל רב פפא לאביי אלא

מעתה יבי ימצא איש שוכב עם אשה בעולת
בעל הכי נמי כי ימצא פרט למצוי כגון של
בית פלוני דשכיחן גביהו הכי נמי דפטרי
א"ל אנה ימונמצא בידו קאמינא אמר רבא
הלכך הני מיקרי דרדקי ומתנו רבנן כמצוין
בידן דמו ופטרי: גבב מי שחצוי וכו':
*תנן התם רבי יהודה אומר אין לעבדים
בושת *מאי טעמא דר' יהודה אמר קרא יבי
ינצו אנשים יחדיו איש ואחיו מי שיש לו
אחיה יצא עבר שאין לו אחוה ורבנן אחיו

הוא במצות והכא היכי דריש ר' יהודה סבר
מאחיו לאפוקי עבדים בני ישראל למעוטי
מי שחצוי עבד וחציו בן חורין מבני ישראל
למעוטי מי שחצוי עבד וחציו בן חורין הוי
מיעוט אחר מיעוט *ואין מיעוט אחר מיעוט
אלא לרבית ורבנן מאחיו לאפוקי עבדים לא
משמע להו דהא אחיו הוא במצות בני
ישראל מבני ישראל חד למעוטי עבד וחד
למעוטי מי שחצוי עבד וחציו בן חורין

אודה לגונב נפש מנין רבי יאשיה אמר
*מלא תגנב רבי יוחנן אמר *מלא ימכרו
ממכרת עבד ולא פליגי מר קא חשיב לאו
דגניבה ומר קא חשיב לאו דמכירה ת"ר *לא
תגנוב: בגונב נפשות הכתוב מדבר אתה
אומר בגונב נפשות או אינו אלא בגונב ממון
אמרת צא ולמד משלש עשרה מדות
שהתורה נדרשת בהן דבר הלמד מענינו

במה הכתוב מדבר בנפשות אף בהן
בנפשות תניא אידך *לא תגנובו בגונב
ממון הכתוב מדבר אתה אומר בגונב
ממון או אינו אלא בגונב נפשות אמרת
צא ולמד משלש עשרה מדות שהתורה
נדרשת בהן *דבר הלמד מענינו במה
הכתוב מדבר בממון אף בהן בממון
איתמר עירי גניבה ועירי מכירה בנפש
שהחמו חזקה אמר אין נהרגין רבי יוחנן
אמר נהרגין חזקה דאמר בר"ע *דאמר *דבר
ולא חצי דבר ורבי יוחנן אמר כרבנן
דאמרי דבר ואפי' חצי דבר ומורה חזקה
בעדים האחרונים של בן סורר ומורה שהחמו
שנהרגין מתוך שיכולים לומר הראשונים

להלקותו
אגניבה: בעדים האחרונים של בן סורר ומורה. דתנן לעיל (דף
ע"ה). מתרין בו כפני ג' ומלקין אותו חור וקלקל נדון בעשרים ושלושה
מתרין בו לבני ואמו כפני דיינין וכשכאין עדים ראשונים ומעידין
עליו כשבל תרטימר בשר ופסה חצי לוג יין מגניבה מלקין אותו
כדמכתי (דברים כ"ה) ויסקרו אותו דיינו מלקות חור וקלקל נדון ככ"ג למיתה
ומורה חזקה בהן אחרונים שהעידו שחור וקלקל שהחמו
שנהרגין ולא אמרינן שחצי דבר הוא דלא לאו סהדותא דקמאי לא מקטיל כסהדותא דהני אלא אמרינן הואיל ויש עונש
על פי ראשונים שזה לקה על ידה מו לא שייכא ההוא סהדותא קמייתא כתיב במרייתא והני בתראי כוליה דבר קא עבדי:
להלקותו

ככור ואפילו מקלת ככור: בתוך שיבולאים עדים הראשונים כו'. אין
הטעם תלוי באמינתם אלא במאי דעדי גניבה ראשונה לא יכריז לעדי
גניבה שניה כדאמרינן במרובה (כ"ב דף ע: ושם) דמורה רבי
עקיבא בשנים אומרים קידש ושנים אומרים כעל דעדי ביאה
כריזי לעדי קדושין (הואיל) והן לא כריזי לעדי ביאה כוליה דבר הוא:
גניבה

ככור ואפילו מקלת ככור: בתוך שיבולאים עדים הראשונים כו'. אין
הטעם תלוי באמינתם אלא במאי דעדי גניבה ראשונה לא יכריז לעדי
גניבה שניה כדאמרינן במרובה (כ"ב דף ע: ושם) דמורה רבי
עקיבא בשנים אומרים קידש ושנים אומרים כעל דעדי ביאה
כריזי לעדי קדושין (הואיל) והן לא כריזי לעדי ביאה כוליה דבר הוא:
גניבה

עין משפט

לא א מ"י פ"ט מה'
גניבה הלה ג סת
ט:
לב ג מ"י ט"ה ה:
לב ג מ"י ט"ה ה:

תורה אור השלם

1. כי ימצא איש גנב נפש
מאחיו מבני ישראל
ודתעמר בו וימכרו ואת
הגנב יהא ובערת הדע
דבריו כר י.
2. כי ימצא איש שוכב
עם אשה בעלת בעל
ופתו גם שניהם ראשי
השכב עם האשה
והאשה ובערת הדע
מישראל: דברים כב כג
3. ונבב איש ופטרו
ועצא בידו מות וקמת:
שמות כא טו
4. כי ינצו אנשים יחדו
איש ואחיו וקרבה אשת
האחד להציל את אישה
מיד מכרה ושלחה ידה
ועדיקה במבשרה:
דברים כה יא
5. לא תרצה לא תגאף
לא תגנב לא תענה
ברעך עד שפי:
שמות כ"ב
6. כי עבדי הם אשר
הוצאתי אתם מארץ
מצרים לא יסקרו
ממכרת עבד:
ויקרא כה מב
7. לא תגנבו ולא
תחבשו ולא תשקרו איש
בעמיתו: ויקרא טו יא
8. לא יקום עד אחר
באיש לכל עון ולכל
חטאת בכל חטא אשר
ידעו על פי שני עדים או
על פי שלושה עדים יקום
דבריו ט טו

1. כי ימצא איש גנב נפש
מאחיו מבני ישראל
ודתעמר בו וימכרו ואת
הגנב יהא ובערת הדע
דבריו כר י.
2. כי ימצא איש שוכב
עם אשה בעלת בעל
ופתו גם שניהם ראשי
השכב עם האשה
והאשה ובערת הדע
מישראל: דברים כב כג
3. ונבב איש ופטרו
ועצא בידו מות וקמת:
שמות כא טו
4. כי ינצו אנשים יחדו
איש ואחיו וקרבה אשת
האחד להציל את אישה
מיד מכרה ושלחה ידה
ועדיקה במבשרה:
דברים כה יא
5. לא תרצה לא תגאף
לא תגנב לא תענה
ברעך עד שפי:
שמות כ"ב
6. כי עבדי הם אשר
הוצאתי אתם מארץ
מצרים לא יסקרו
ממכרת עבד:
ויקרא כה מב
7. לא תגנבו ולא
תחבשו ולא תשקרו איש
בעמיתו: ויקרא טו יא
8. לא יקום עד אחר
באיש לכל עון ולכל
חטאת בכל חטא אשר
ידעו על פי שני עדים או
על פי שלושה עדים יקום
דבריו ט טו

1. כי ימצא איש גנב נפש
מאחיו מבני ישראל
ודתעמר בו וימכרו ואת
הגנב יהא ובערת הדע
דבריו כר י.
2. כי ימצא איש שוכב
עם אשה בעלת בעל
ופתו גם שניהם ראשי
השכב עם האשה
והאשה ובערת הדע
מישראל: דברים כב כג
3. ונבב איש ופטרו
ועצא בידו מות וקמת:
שמות כא טו
4. כי ינצו אנשים יחדו
איש ואחיו וקרבה אשת
האחד להציל את אישה
מיד מכרה ושלחה ידה
ועדיקה במבשרה:
דברים כה יא
5. לא תרצה לא תגאף
לא תגנב לא תענה
ברעך עד שפי:
שמות כ"ב
6. כי עבדי הם אשר
הוצאתי אתם מארץ
מצרים לא יסקרו
ממכרת עבד:
ויקרא כה מב
7. לא תגנבו ולא
תחבשו ולא תשקרו איש
בעמיתו: ויקרא טו יא
8. לא יקום עד אחר
באיש לכל עון ולכל
חטאת בכל חטא אשר
ידעו על פי שני עדים או
על פי שלושה עדים יקום
דבריו ט טו

1. כי ימצא איש גנב נפש
מאחיו מבני ישראל
ודתעמר בו וימכרו ואת
הגנב יהא ובערת הדע
דבריו כר י.
2. כי ימצא איש שוכב
עם אשה בעלת בעל
ופתו גם שניהם ראשי
השכב עם האשה
והאשה ובערת הדע
מישראל: דברים כב כג
3. ונבב איש ופטרו
ועצא בידו מות וקמת:
שמות כא טו
4. כי ינצו אנשים יחדו
איש ואחיו וקרבה אשת
האחד להציל את אישה
מיד מכרה ושלחה ידה
ועדיקה במבשרה:
דברים כה יא
5. לא תרצה לא תגאף
לא תגנב לא תענה
ברעך עד שפי:
שמות כ"ב
6. כי עבדי הם אשר
הוצאתי אתם מארץ
מצרים לא יסקרו
ממכרת עבד:
ויקרא כה מב
7. לא תגנבו ולא
תחבשו ולא תשקרו איש
בעמיתו: ויקרא טו יא
8. לא יקום עד אחר
באיש לכל עון ולכל
חטאת בכל חטא אשר
ידעו על פי שני עדים או
על פי שלושה עדים יקום
דבריו ט טו

1. כי ימצא איש גנב נפש
מאחיו מבני ישראל
ודתעמר בו וימכרו ואת
הגנב יהא ובערת הדע
דבריו כר י.
2. כי ימצא איש שוכב
עם אשה בעלת בעל
ופתו גם שניהם ראשי
השכב עם האשה
והאשה ובערת הדע
מישראל: דברים כב כג
3. ונבב איש ופטרו
ועצא בידו מות וקמת:
שמות כא טו
4. כי ינצו אנשים יחדו
איש ואחיו וקרבה אשת
האחד להציל את אישה
מיד מכרה ושלחה ידה
ועדיקה במבשרה:
דברים כה יא
5. לא תרצה לא תגאף
לא תגנב לא תענה
ברעך עד שפי:
שמות כ"ב
6. כי עבדי הם אשר
הוצאתי אתם מארץ
מצרים לא יסקרו
ממכרת עבד:
ויקרא כה מב
7. לא תגנבו ולא
תחבשו ולא תשקרו איש
בעמיתו: ויקרא טו יא
8. לא יקום עד אחר
באיש לכל עון ולכל
חטאת בכל חטא אשר
ידעו על פי שני עדים או
על פי שלושה עדים יקום
דבריו ט טו

1. כי ימצא איש גנב נפש
מאחיו מבני ישראל
ודתעמר בו וימכרו ואת
הגנב יהא ובערת הדע
דבריו כר י.
2. כי ימצא איש שוכב
עם אשה בעלת בעל
ופתו גם שניהם ראשי
השכב עם האשה
והאשה ובערת הדע
מישראל: דברים כב כג
3. ונבב איש ופטרו
ועצא בידו מות וקמת:
שמות כא טו
4. כי ינצו אנשים יחדו
איש ואחיו וקרבה אשת
האחד להציל את אישה
מיד מכרה ושלחה ידה
ועדיקה במבשרה:
דברים כה יא
5. לא תרצה לא תגאף
לא תגנב לא תענה
ברעך עד שפי:
שמות כ"ב
6. כי עבדי הם אשר
הוצאתי אתם מארץ
מצרים לא יסקרו
ממכרת עבד:
ויקרא כה מב
7. לא תגנבו ולא
תחבשו ולא תשקרו איש
בעמיתו: ויקרא טו יא
8. לא יקום עד אחר
באיש לכל עון ולכל
חטאת בכל חטא אשר
ידעו על פי שני עדים או
על פי שלושה עדים יקום
דבריו ט טו